

Betting

Tom Gnide'n satt på sitt kontor och granskade deklARATIONER. Han var taxeringsintendent i Medellösa kommun. Plötsligt ringde slumpgeneratorn, vilket betydde att här var det dags med en extra koll.

Han ögnade igenom Fabian Betsons deklARATION och insåg genast att detta var ett praktexempel

på att undanhålla skattmedel åt Medellösa Kommun. När Gniden sen såg adressen till Betson och såg hur mycket han betalade i skatt, så var det dags för ett hembesök. Här skulle det tjänas pengar, tänkte Gnidén. Gick allt vägen, så kanske han kunde påräkna sig en liten penning bonus i form av högre lön och därmed möjliggöra en resa till Mallis som han sålänge drömt om.

Några dagar senare var Gnidén på väg till Betson på ett oanmält besök.

Betson, som befann sig lukande ogräs i grönsakslandet, såg Gnidén komma och rusade genast in i den luxuösa villan på 220 m² och entrekolonner. Han kände väl till Gnidén från tidigare. Han kastade sig in till sin telefon och pratade fort med någon, om vad.

Några minuter senare ringde det på dörren och Betson visste att det var Gnidén. Han öppnade dörren:

- God eftermiddag herr Betson, mitt namn är Tom Gnidén från Skatteverket.
- God eftermiddag själv, svarade Betson, vad kan jag stå till tjänst med då?
- Jo, sa Gnidén, vi har granskat er inkomstdeklARATION och är förvånade över att herr Betson, som deklarerar underskott i tjänsteinkomst, ändå kan ha medel att inneha en så luxuös villa, så flott bil och så diger aktieportfölj. Här kände sig Gnidén säker och påläst. Skulle jag kunna be om en förklaring?
- Inga problem, sa Betson. Kom in så sätter vi oss lite bekvämare, så ska jag förklara mig.

Gnidén, blev lite lugnare, nu när Betson var så tillmötesgående. Vanligare var ju att de han besökte blev upprörda och brusade upp och blev otrevliga.

Så Gnidén och Betson gick in i finrummet och slog sig ner i skinnsoffan vid marmorbordet.

Gnidén tittade sig förundrat omkring. Där var fina kristallkronor, dyra möbler och ett dignande barskåp. Mattorna på salsgolvet gick inte heller av för hackor.

Gnidén skulle just fortsätta " förhöret", då Betson frågade om Gnidén vill ha en drink

eller kanske en virre.

Gnidén, som var ”å tjänstens vägnar” som det kallas, tänkte tacka nej och skulle just avböja erbjudandet, då Betson sa:

- Jag förstår att du är ute i tjänsteärende, men en liten en, skulle väl ändå sitta fint. Jag har en fin whiskey här, som är rätt gammal och sällsynt.

Gnidén såg på whiskey-flaskan. Det var en fin whiskey från någon ö i England eller Skottland.

Han kunde ju inte säga nej till en sådan förmodad smaksensation.

Några minuter senare, så var Gnidén tvungen att komma till sitt verkliga ärende, hur god än whiskey var.

- Jo sa Gnidén, vi har som sagt sett i deklARATIONEN din; här hade titlarna rykt, att du inte har någon inkomst, men likväl har råd att ha så fint hus m.m. Hur kan det hänga ihop?

- Jo, sa Betson, väldigt enkelt, jag lever på att slå vad och vinna och hur ska jag kunna deklarerera det.

- Ja, sa Gnidén, vad och vad, men inte kan det generera så mycket. Någon gång förlorar du väl också.

- Jo det är sant, men oftast så avgår jag med segern och är insatserna tillräckligt höga, så.....

Gnidén var mycket fundersam och såg frågande ut.

Om du inte tror på vad jag säger, så kan vi slå vad, sa Betson ?

Av tjänstemässiga och principiella skäl, så slår jag inte vad, speciellt inte på tjänstetid.

Men Gnidén verkade inte övertygande i sin tro, vilket Betson märkte.

Betson sa: Ska vi slå vad om 1000 kr att jag kan bita mig i ena ögat. Så la han en 1000 lapp på

bordet.

Gnidén tyckte att påståendet var för löjligt enkelt och att han inte kunde förlora. Han tog därför trots sin karaktär upp sin slitna plånbok ur bakfickan och kollade de likvida medlen. Där fanns bara 900 kr.

- Jag har bara 900kr i kontanter, sa Gnidén, med ett segervisst uttryck i ansiktet.

- OK, sa Betson. Låt gå för den här gången då.

Nu låg det 1900kr på bordet och Gnidén myste och krävde bevis från Betson.

Betson tog då ut sitt lösgarnityr ur munnen och bet sig över ena ögat.

Gnidén blev helt paff. Hur i h.....vete mena han, men kände sig redan överbevisad.

Så 1900kr rakades över till Betson liksom av en croupier vid ett casinobord.

- Men, sa Gnidén, 1900 då och då, kan väl inte ge såna summor som detta hus kostar.

- Jo då, sa Betson, men oftast är det lite större summor med i leken.

Så när Betson frågade om de skulle slå ytterligare ett vad, så såg Gnidén chansen att få tillbaka

sina förlorade pengar, men kanske också risken att förlora.

- Vad ska vi då slå vad om, frågade Gnidén?

- Jag slår vad om 10.000:- att jag kan bita mig i det andra ögat också, utan att ta ur mina löständer!

- Nej nu får du väl ändå ge dig. Det är ju helt sanslöst, vad du säger, sa Gnidén.

Detta var ju precis den chansen som Gnidén väntat på, att få igen sina pengar.

Så han skrev en check på 10.000:- och la på bordet.

Betson gjorde lika.

Nu låg det 20.000 och lyste på bordet och ögonen på Gnidén lyste ikapp. Här skulle det förlorade fåret tillbaka till flocken.

- Jaha, sa Gnidén, nu vill jag verkligen se vad du förmår.

Då tog Betson ur emaljögat ur den andra ögongloben. Han satte emaljögat mellan tänderna och bet till. Så satte han tillbaka ögat och fick sin mänskliga blick tillbaka.

Gnidén var förkrossad, helt däckad och beredd på att ge upp och gå.

Betson insåg läget, men van vid liknade omständigheter, så sa han:

- Ok, du har förlorat två vad i rad, men vi kan stryka vad du hittills har förlorat, om vi gör ett sista vad. Vad säger du om det?

Gnidén tyckte att Betson i alla fall var en rätt just typ, med empati, så han gick med på dealen med frågan: vad det nu gällde.

- Jag sätter 500.000 på att har fyrkantiga testiklar!!?!

Nu dj.....ar, nu var måttet rågat och det feta fläsket stekt., tänkte Gnidén. Aldrig hade det väl funnits en man med fyrkantiga testiklar, som dessutom var beredd att satsa en halv mille.

Han skrev glatt ut en ny check, vilken skulle resultera i en övertrassering av hans bankkonto. Men vad gjorde det. Imorgon skulle han kunna sätta in dubbelt så mycket och därmed också ha råd med semesterveckor på Mallis.

Så han accepterade vadet och gned händerna. Här skulle det kosta Betson skjortan.

Skål för Skatteverkjet sa Gnidén, och tömde whiskeyglaset.

Så på bordet låg papper, värda mottagaren 1 mille.

Gnidén sa, du har fan ta mig inga fyrkantiga testiklar. Upp till bevis bara, broder.

- Nej, du får själv känna efter hur det förhåller sig, sa Betson.

Här rann bägaren nästan över hos Gnidén. Skulle han, en statens tjänsteman, nedlåta sig att på tjänsteutövning ta på en främmande mans testiklar. Nej, så f...n heller.

- Ja, vill du vinna, så får du söka beviset, sa Betson.

Gnidén blev röd om kinderna; han kunde ju inte sträcka fram handen och....

Men på bordet låg pengarna, de lycksaliga pengarna, för ett vad som var stensäkert att vinna.

Så fattade Gnidén mod, reste sig och började gå runt bordet till Betson i det han mumlade:

Nu du, nu ska du i alla fall åka dit. Så såg han sig omkring, precis som om det skulle vara någon som såg vad han nu skulle göra.

Så kom Gnidéns hand fram och riktades mot Betsons skrev.

Gnidén knäppte fumligt upp Betsons gyfl och rotade till. Gnidén var högröd i ansiktet och kallsvettades.

På mindre än en bråkdel av en sekund, skiftade Gnidéns ansikte färg, hans lungor fylldes till bristningsgränsen av luft och så vrålade Gnidén:

- Yippi, för h.....vete, du har ju inte fyrkantiga ballar. Nu åkte du i alla fall på en nit.

Betson erkände sin förlust, och sa:

- Ok min vän, jag förlorade vårt vad, men när jag såg dig komma på trottoaren, så ringde

jag till min granne, han som du kan se stå i sitt fönster där med en kikare och titta på oss.

Med honom slog jag vad om 1 mille, att det inom loppet av en timme, så skulle det komma en taxeringsintendent och ta mig på ballarna. Det vadet vann jag.

Efter den dagen kontrollerade Gnidén deklARATIONER sittandes på sitt kontor. Någon vecka på Mallis blev det heller aldrig, det hade han tappat lusten för.